

Milieufiche

Financierende afvalwaterheffing

Om het principe “de vervuiler betaalt” op een correcte manier toe te passen, wordt de afvalwaterheffing voor rioollozers afhankelijk van de verwerkbaarheid van het afvalwater.

Er wordt voor oppervlaktewaterlozers ook een regeling voor noodlozingen en tijdelijke lozingen op riolering voorzien.

De nieuwe regeling is van kracht sinds 1 januari 2013, weliswaar met een ruime overgangstermijn.

Verwerkbaarheid bedrijfsafvalwater

Naargelang de chemische samenstelling van het afvalwater wordt er voortaan een onderscheid gemaakt tussen:

- goed verwerkbaar afvalwater;
- complementair afvalwater, dit bevordert de werking van de waterzuiveringsinstallatie;
- slecht verwerkbaar afvalwater, bijvoorbeeld sterk verdund of met slecht afbreekbare componenten.

Parameters die de verwerkbaarheid bepalen zijn o.a. de verhoudingen tussen biologisch (BZV) en chemisch zuurstofverbruik (CZV), stikstof (N) en fosfor (P).

Bedrijven die slecht verwerkbaar afvalwater lozen in de openbare riolering zullen een extra kost moeten betalen, bedrijven met complementair afvalwater krijgen korting en voor bedrijven met goed verwerkbaar afvalwater verandert er niets. Deze extra kosten of korting wordt berekend aan de hand van de samenstelling van het afvalwater.

Met volgende verhoudingen wordt afvalwater als goed verwerkbaar beschouwd: CZV/BZV \leq 4, BZV/N \geq 4, BZV/P \geq 25 én BZV \geq 100 mg/l.

Onder complementair afvalwater wordt verstaan afvalwater waarbij de gemiddelde samenstelling voldoet aan alle volgende voorwaarden : CZV/BZV $<$ 2, BZV/N $>$ 8, BZV/P $>$ 40 én BZV $>$ 500 mg/l.

Indien de samenstelling van het afvalwater niet bekend is, wordt er een forfaitaire regeling toegepast op basis van een coëfficiënt voor de verwerkbaarheid (Cv), toegekend per sector. Voor 10 sectoren zijn de omzettingscoëfficiënten voor de berekening van de heffing aangepast om dit principe nog beter toe te passen.

Het gaat om de volgende sectoren: cacao-, chocolade-, suikerwerk- en honingfabrieken (sector 7), aardappelbedrijven (sector 19a), groentebedrijven (sector 19b), pluimveeslachterijen (sector 39), slachthuizen (sector 41), textielbedrijven (sector 45), vleeswarenbedrijven (sector 49), natwasserijen (sector 51a), bedrijven in de zuivelindustrie (sector 53a en 53b). De grondslag voor de berekening van de N1-factor van de heffing voor deze

sectoren is tevens gewijzigd. Er wordt nu zoals voor de andere sectoren uitgegaan van het jaarwaterverbruik in plaats van productiecijfers.

Een nieuwe sector 59 werd tevens ingevoerd (afvalwater louter afkomstig van sanitaire installaties).

Integrale waterfactuur

Rioollozende bedrijven betalen nu, naargelang van de herkomst van hun water, gemeentelijke saneringsbijdragen en -vergoedingen (voor leidingwater of eigen waterwinning) en bovengemeentelijke saneringsbijdragen (voor leidingwater). Indien het bedrijf een saneringscontract afgesloten heeft (voor eigen waterwinning) komt daar nog een vergoeding aan Aquafin bij. Ook blijven ze een restheffing (niet-fiscaal aftrekbaar) betalen aan de VMM.

Vermoedelijk vanaf 2014 zullen rioollozers slechts één integrale waterfactuur ontvangen van de drinkwatermaatschappij, met daarop de heffing opgesplitst in twee fiscaal aftrekbare componenten. Voor bijdragen geldt 6% BTW. Voor vergoedingen is dat 21% BTW. De restheffing benadert nul maar blijft behouden.

Noodlozingen en tijdelijke lozingen

Voor noodlozingen en tijdelijke lozingen op de riolering door bedrijven die normaal op oppervlaktewater lozen komt er een kostenaanrekening.

Er moet in beide gevallen een contract afgesloten worden met Aquafin.

Voor tijdelijke lozingen door een voorziene gebeurtenis zoals bv. de renovatie van de eigen waterzuivering, zal in de milieuvergunning een saneringscontract opgelegd worden. Voorafgaand aan deze tijdelijke lozingen moet er een lozingschema opgesteld worden in samenspraak met Aquafin. Op deze tijdelijke lozingen is de normale heffingsregeling van toepassing.

Voor noodlozingen door een onvoorziene gebeurtenis, zoals een calamiteit, kan ook een saneringscontract worden opgelegd.

De mogelijkheid tot noodlozingen op de riolering wordt tijdens de vergunningsaanvraag beoordeeld. Mits te voldoen aan een aantal voorwaarden, waaronder tijdige melding aan LNE Milieu-inspectie, Aquafin en VMM, kan een bedrijf vrijstelling van heffing vragen voor de noodlozing, het betaalt dan een bijzondere vergoeding aan Aquafin.

Ook zonder saneringscontract is een noodlozing op de riolering mogelijk, doch slechts eenmalig. Er moet dan retroactief een saneringscontract opgesteld worden, binnen de 90 dagen na de noodlozing.

Indien aan één van de voorwaarden niet voldaan is, wordt de forfaitaire heffingsberekening toegepast.

Illegale en onvergunde lozingen

Onvergunde lozingen zijn lozingen van afvalwater langs niet-vergunde lozingspunten. Ook voor andere niet correcte lozingen wordt deze regeling toegepast. Bedrijven die de vergunde vrachten overschrijden, vallen er echter niet onder.

De heffing wordt berekend op basis van de duur van de lozing, een inschatting van het debiet (op basis van het jaarwaterverbruik) en een aangepaste omzettingcoëfficiënt (Cx). Hoe langer of frequenter de lozing, hoe hoger het tarief van de heffing wordt.

Dit om bedrijven ertoe aan te zetten de duur van de lozing te beperken.

Gefaseerde invoering financierende heffing

Om bedrijven de tijd te geven om zich aan te passen aan deze nieuwe regeling zal het financiële gedeelte van deze regeling gefaseerd in werking treden over 3 jaar:

- voor lozingen vanaf 1 januari 2014 (heffing 2015) voor een derde van de vuilvracht;
- voor lozingen vanaf 1 januari 2015 (heffing 2016) voor twee derde van de vuilvracht;
- voor lozingen vanaf 1 januari 2016 (heffing 2017) voor de volledige vuilvracht.

De regulerende heffing

Naast de financierende heffing zal er ook een regulerende heffing komen voor de oppervlaktewaterlozers.

Deze heffing is bedoeld zijn om de waterkwaliteit nog verder te verbeteren. Er is voorzien om aan de heffingsformule ook ecotoxicologische parameters toe te voegen (ev. AOX en fluoride). Momenteel is voorzien dat deze bijkomende bepalingen ten vroegste geïntroduceerd zouden worden vanaf het heffingsjaar 2015 (= lozingsjaar 2014).

De heffing op grondwater

Het gebruik van grondwater is eveneens onderworpen aan een heffing.

Afhankelijk van de laag waaruit grondwater gewonnen wordt, is een gebiedsfactor van toepassing. Deze liggen reeds vast tot en met 2017.

De gebiedsfactor voor de meest bedreigde lagen wordt in de periode van 2010 tot en met 2017 met een factor 5 verhoogd. Dit komt erop neer dat tegen 2017 de prijs voor een m³ grondwater deze van een m³ grijs water zal benaderen.

Inlichtingen

① Voor verdere info kan u steeds terecht bij Antea Group.

Marleen Verbruggen 03/221 55 26

Patricia Ovaere 056/74 20 81